

Mezikontinentální podzemní chodby dávných civilizací

V roce 2003 se v Podmoskevské oblasti, v blízkosti Solněčnogorsku stala tajemná událost. Řidič Vladimir Savčenko z Verešinské obecní správy, našel v „Bezdném jezeře“ záchrannou vestu US Navy s identifikačním označením, které potvrzuje, že patřila námořníkovi Samu Beloskymu z torpédoborce "Cowell", který byl potopen teroristy 12. října 2000 v přístavu Aden. Tragicky zde zahynuli čtyři námořníci a 10 zmizelo, včetně Sama Belosky. Je možné, že je to jen špatná informace a není to žádná záhada?

Ilustrační obrázek

Výslechem očitých svědků, účastníků popisované události bylo zjištěno, že záchranná vesta zde byla skutečně objevena a nápis na ní patří námořníkovi z lodi "Cowell" Samu Beloskymu.

Jak se mohla záchranná vesta z Indického oceánu dostat do jezera v obrovském centrálním Rusku, do vzdálenosti 4000 km v přímé linii? Jaká byla její cesta? Je možné, že to bylo nějakým neznámým podzemním tunelem, který spojuje odlehlé kontinenty na Zemi? Kým a kdy byly tunely vybudovány a proč?

Mnohokrát byly různými badateli na všech kontinentech nalezeny podzemní tunely, bunkry, doly a podobné objekty. Mimo různé jeskyně, vytvořené přírodou, zde jsou podzemní prostory vytvořené předchozími civilizacemi, dávným lidstvem. Existují nejen v podobě obřích podzemních hal, jejichž stěny jsou opracovány neznámými mechanismy, se stopami sekundárních přírodních procesů, jako jsou usazeniny, krápníky, ale také ve formě liniových staveb - dlouhých tunelů. Začátek 21. století je poznamenán zvýšením četnosti nálezů fragmentů těchto tunelů na různých kontinentech.

Identifikace starých tunelů je nesnadný úkol, vyžadující rozsáhlé znalosti o technologii podzemních děl, transformačních mechanismů v zemské kůře a také podzemních prostor v historickém vývoji naší planety. Takový postup je zcela reálný, vzhledem k tomu, že hlavní rozdíl mezi starověkými tunely a moderními přírodními a umělými podzemními objekty je ten, že bez ohledu na to, jak je to divné, se staré objekty liší naprostou dokonalostí a úžasně přesným opracováním stěn (jako by byly vytaveny), rovným směrem a orientací tunelů, které mají obrovskou, kyklopskou velikost, což je nepochopitelné při našem porozumění starověku.

Nikdo nemůže říci, že tunely byly objeveny všechny najednou. Zhodnoťme tedy skutečné informace o starověkých tunelech a halách.

Tunely v Rusku

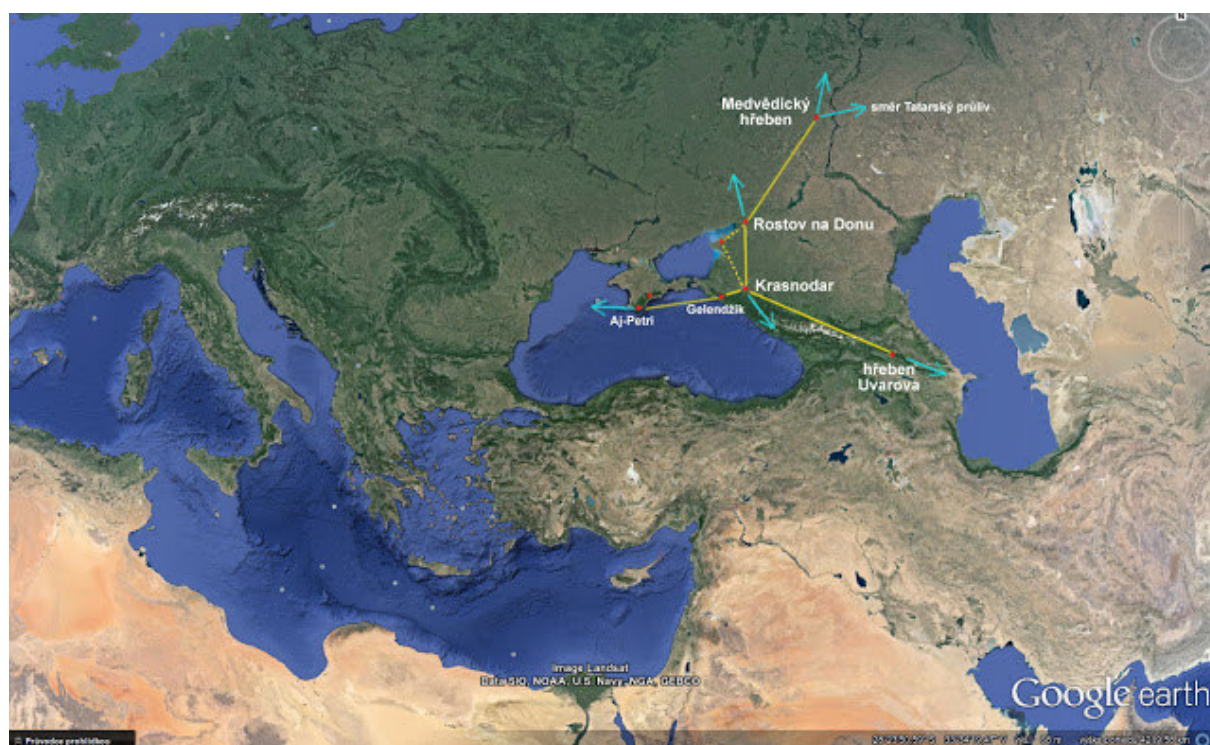
Na Krymu je dobře známá Mramorová jeskyně, která se nachází uvnitř hory Chatyr-Dag, v nadmořské výšce 900 m.

Během sestupu do jeskyně jsou mnozí návštěvníci uvítáni obrovskou halou ve tvaru roury, asi 20 metrů v průměru, nyní napůl naplněnou balvany, které se zhroutily v důsledku mnoha zemětřesení a zavalily krasové usazeniny. Ze škvír ve stropě visí stalaktity a stalagmity vytvářejí dole fascinující dojem. Jen málokdo věnuje pozornost skutečnosti, že původně to byl tunel s dokonale hladkými stěnami, skrytý hluboko do pohoří, s orientací směrem k moři.

Stěny jsou dobře zachovalé a nemají žádné stopy po erozi - tekoucí vodě a krasových dutinách vytvořených následkem rozpouštění vápence. Před námi se objeví část tunelu, který vede do neznáma a začíná v nadmořské výšce asi 1 km nad Černým mořem. Vzhledem k tomu, že povodí Černého moře vzniklo na přelomu Eocénu a Oligocénu, před cca. 30 miliony let, v důsledku pádu velkého asteroidu, který zpustošil hlavní hřeben krymských hor, je vhodné předpokládat, že Mramorová jeskyně je fragmentem starobylého tunelu, jehož hlavní část se nachází v pohoří zničeném asteroidem a je stará alespoň 30 milionů let.

Jak vyplývá z poslední zprávy krymských speleologů, tak našli obrovskou dutinu pod masivem Ai-Petri, malebně vztyčeným nad Alupkou a Simeizem. Kromě toho objevili tunely spojující Krym a Kavkaz.

Tunely v oblasti Černého moře

Místní ufologové z Kavkazu, došli v průběhu expedice k závěru, že pod hřebenem Uvarova, (viz foto) naproti hoře Arus, jsou tunely, z nichž jeden vede k Krymský poloostrov a druhý přes města Krasnodar, Jejsk, Rostov na Donu a táhne se až do Povolží. V Krasnodarském regionu se nachází větev ke Kaspickému moři. Bohužel, podrobnější informace členové expedice speleologů nepředložili.

V Povolží je dobře známý Medvedický hřbet, <http://vetert.ru/rossiya/volgogradskaya-oblast/sights/54-medvedickaya-gryada.php>, který detailně zkoumala expedice společnosti "Kosmopoisk" v roce 1997, zjistila zde a zmapovala rozsáhlou síť tunelů, kterou probádala na desítky kilometrů.
(<https://www.youtube.com/user/UnionKOSMOPOISK>)

Tunely mají kruhový nebo, někdy oválný průřez, o průměru 7 až 20 metrů, v celé délce mají konstantní šířku a směr od povrchu, až do hloubky 6-30 m. Jak se blížíme k Medvedickému hřebenu, průměr tunelů se zvyšuje z 20 na 35 metrů a dále až do 80 m a na samém konci je dutina o průměru 120 metrů, vysoustružená pod horou jako obrovský sál. V různých úhlech z ní vycházejí 3 sedm metrů dlouhé tunely. Je zřejmé, že Medvedický hřeben je jakousi křižovatkou, kde se sbíhají tunely z dalších regionů, včetně Kavkazu. Odtud se můžete dostat nejen na Krym, ale také do severních oblastí Ruska, na Novou zemi a dále na severoamerický kontinent, (podle sdělení Antona Anfilova).

Někteří lidé věří, že v současné době jsou tunely používány jako přepravní trasy mezi základnami UFO, i když současní uživatelé nemusí být nutně jejich staviteli. Není divu, že Pavel Mironičenko v knize "Legend of LSP" je přesvědčen, že celá naše země, včetně Krymu, Altaje, Uralu, Sibiře a Dálného východu je plná tunelů. Zbývá jen najít jejich vstupy. To se děje ve většině případů náhodou.

Například obyvatel Liskinské obce Seljavnoje ve Voroněžské oblasti Jevgenij Česnokov spadl do díry, která byla jeskyní, ze které se rozbíhaly do různých směrů tunely, jejichž stěny byly pokryty různými znaky.

(http://razrusitelmifov.ucoz.ru/index/podzemnye_tonneli_zemli/0-171)

Na Kavkaze, v rokli nedaleko Gelendžiku, je již dlouho známá vertikální šachta, rovná jako šíp, asi jeden a půl metru v průměru, vedoucí do hloubky nejméně 100 m, s hladkými stěnami, které jako by byly vytaveny. Studium jejich vlastností ukázalo, že stěny jsou vybudovány tepelnou a mechanickou technologií, která byla použita v hornině, kde vytvořila slupku o tloušťce 1-1.5 mm, což jí dalo mimořádně trvanlivé vlastnosti, jaké nelze vytvořit ani s dnešní technologií, natažení stěn svědčí o působení nějaké vyspělé technologie. Kromě toho je v dole intenzivní radiace. Je možné, že toto je jedna ze šachet, spojující povrch s horizontálním tunelem, vycházejícím z této oblasti do Povolží a na Medvedický hřeben.

Z článku badatelů Kosmopoisku na: <http://www.mestanet.ru/articles/164.html> uvádím:

Podle legend a příběhů pamětníků, které se podařilo shromáždit členům Kosmopoisku, vyšlo najevo, že v hloubce 8-30 metrů se v této oblasti se nacházejí obrovské tunely o průměru 7-20 metrů, není však známo, kdo a kdy je postavil. Táhnou se asi po mnoho kilometrů. Zamyslete se nad tím, že mají průměr větší než má tunel v metru! Před válkou, jimi prošli někteří odvážlivci do dálky několika kilometrů. Na začátku války byly vstupy do nich vyhozeny ženisty. Jejich přibližný plán sestavený z údajů proutkařů, ukázal, že východy z obřího bludiště, které bylo ženisty uzavřeno, leží na Medvedickém hřbetu.

Je-li tomu skutečně tak, pak ožehnuté stromy se mohou nacházet nad východy z tunelů na povrch. Samozřejmě, že jsme chtěli tuto hypotézu otestovat. Nicméně, s cílem ji prokázat, bylo nutné určit souřadnice všech dosud objevených spálených stromů a zakreslit je na mapě. Potvrdí-li se tato hypotéza, znamenalo by to, že některé výboje energie na povrchu, podobné stopám kulového blesku, nejsou závislé na výskytu skutečných blesků.

Sběr těchto údajů trval téměř měsíc, a to jsme museli pečlivě procházet hřeben v třicetistupňovém horku, téměř 130 tisíc metrů čtverečních lesostepi, trní, ostrých větvíček a ve vysoké trávě. Nicméně, jakákoliv data sebraná expedicí jsou jen polovinou příběhu. Jako výsledek zpracování těchto údajů jsme byli schopni určit místa, kde byla většina spálených stromů. Ukázalo se, že ve studovaném území jsou v průměru na každých deset metrů

čtverečních na povrchu, zásahy výbojů do 2 až 5 stromů. Takovou hustotu „ohně“ by jim mohl závidět i slavný raketomet „Kat’uša“!

Když jsme na obrazovce různými barvami zvýraznili poškozené kmeny, dal se na příslušné úrovni identifikovat celý řetězec spálených stromů, v téměř rovných, protínajících se čarách. Stanovení směrů těchto linií podle kompasu přineslo neočekávané výsledky. Ve všech třech porostech, na které byly vypracovány mapy, byla převážná část spálených stromů v převládajících směrech dle azimutu: 314-324, 244-254, 270-276 stupňů. Význam technických parametrů je následující: spálené stromy, jako by naznačovaly směr tunelů, které jsou téměř identické s těmito směry!

Takže dnes je jasné, že v hloubce asi 8 metrů pod povrchem jsou rovné tajemné dutiny, které fungují jako podzemní akumulátory nebo zdroje energetických výbojů. V tomto případě jsou stromy rostoucí v lesích na těchto tunelech, jako zářiče, jejichž kořenový systém může zasahovat do vnějších stěn podzemních dutin. V určitém okamžiku se objeví výboj ze stěn tunelu, který jde až k povrchu kořenovým systémem stromu, který je vlhký a proto je přirozeně dobrý vodič.

Zmínili jsme se, že na základě archivních materiálů a dle zjištění u místní populace, že stáří tunelů může dosahovat mnoho stovek let. Vypráví se zde o nich velké množství místního folklóru, kde jsou tunely deklarovány jako základny UFO nebo podzemní úkryty lupičů.

Je dobře známo; že v poválečných letech (v roce 1950) byl vydán tajný Stalinův dekret Rady ministrů SSSR na výstavbu tunelu přes Tatarskou úžinu, k železničnímu spojení pevniny se Sachalinem.

V průběhu doby byl plán odtajněn a doktor fyzikálně-mechanických věd L. S. Berman, který tam v té době pracoval, řekl v roce 1991 ve svých pamětech Voroněžské větvi spolku "Memorial", že stavitelé nestavěli, ale velmi moudře použili k rekonstrukci stávající tunel, který se zde táhl od starověku, s přihlédnutím ke geologii úžiny. Zmínil se o podivných nálezech v tunelu - nepochopitelných mechanismech a zkamenělých pozůstatcích zvířat. Všichni pak zmizeli na tajných základnách zvláštních služeb, takže to potvrzuje výroky

Mironičenka, že Dálný východě země je prošpikován tunely a byl zde používán tunel, vedoucí skrze Sachalin až do Japonska.

Tunely v Evropě

Nyní se budeme pohybovat na území západní Evropy, zejména u hranic Slovenska a Polska, v pohoří Beskydy a Tatry. Stojí zde "královna Oravských Beskyd" - Babia hora o výšce 1725 m.

<https://www.slovenske.cz/cs/babia-hora.html>

Vrchol Babí hory

Od pradávna obyvatelé okolí drželi v tajnosti záhady spojené s touto horou, jak řekl jeden z místních obyvatel, který v 60-tých letech XX. století, spolu se svým otcem, šel jednou od jejich vesnice k Babí hoře. V nadmořské výšce asi 600 m, odstrčil jeho otec jednu z vyčnívajících skal a otevřel velký vchod, kudy mohla volně vjet drožka s koněm. Tunel oválného tvaru za vstupem byl rovný jako šíp, tak široký a vysoký, že by se zde vešel celý vlak. Hladký a lesklý povrch stěn a podlahy vypadal, jako by byl potažen sklovinou (opět mimozemská technologie?)

Uvnitř byla suchá, dlouhá cesta podél skloněného tunelu, která je zavedla do velké haly, ve tvaru obrovského sudu, ze které vycházelo několik tunelů, z nichž některé měly trojúhelníkový průřez, druhé kruhový. Podle vypravěče, jeho otec řekl, že tunely odtud vedou do různých zemí a na různé kontinenty, tunel doleva vede do Německa, pak do Anglie a na americký kontinent. Tunel doprava vede do Ruska, dále na Kavkaz, pak do Číny a Japonska, končí až v Americe, kde se spojuje s levým tunelem.

Cestovat do Spojených států můžeme i jinými tunely, které procházejí pod severním a jižním pólem. V každém tunelu jsou „uzlové stanice“ jako je tato, v současné době jsou tyto tunely aktivní, konstatoval, že jimi cestují lodě UFO.

Zpráva z Anglie oznamuje, že během budování tunelů pro průmysl, horníci slyšeli zespodu zvuky pohybujících se pracovních mechanismů. Když kamennou podlahu prorazili, horníci našli žebřík vedoucí do šachty, a zvuk pracovních strojů byl silnější. Nicméně, nejsou známy žádné zprávy o jejich dalších krocích. Možná, že náhodou objevili jednu z vertikálních šachet do horizontálního tunelu, který vychází z Německa. Zvuk pracovních mechanismů pouze prokázal, že je v provozuschopného stavu.

Tunely v Americe

Americký kontinent je také bohatý na zprávy o umístění dávných tunelů. Andrew Thomas, známý badatel, je přesvědčen, že pod Amerikou zůstaly starověké podzemní vertikálních i horizontální chodby s hladkými stěnami a některé z nich jsou v perfektním stavu. Tunely jsou přímé a procházejí celým kontinentem. Jedním z míst, kde se jich několik sbíhá, je pod horou Mount Shasta v Kalifornii. (Viz obrázek z wikipedie.)

Odtud vedou tunely do Kalifornie a Nového Mexika. Důkazem toho je incident, jehož účastníky se stali manželé Iris a Nick Marshallovi, kteří v blízkosti malého kalifornského městečka Bishop, v hornatém terénu s názvem Mount Diablo, vstoupili do jeskyně, kde stěny a podlaha byly extrémně rovné a hladké, jakoby vyleštěné do zrcadlového lesku. Stěny a strop byly pokryty podivnými hieroglyfickými nápisy. Na jedné ze stěn byly malé otvory, ze kterých proudily slabé paprsky světla. Pak zaslechli podivný zvuk přicházející ze země, takže spěšně opustili místnost.

Možná, že náhodně objevili jeden ze vchodů do podzemního tunelu, který se jevil jako používaný. V roce 1980 u pobřeží Kalifornie byla nalezena obrovská dutina, rozkládající se ve do vnitrozemí v délce několika set metrů. Je možné, že byla zjištěna jedna z dalších podzemních křižovatek tunelů.

<https://oko-planet.su/phenomen/phenomendiscussions/84158-drevnie-tonneli-ameriki.html>

Přítomnost tunelů dokládá skutečnost, že během podmořských jaderných zkoušek prováděných v hluboko v moři, se v Nevadě vyskytl neočekávaný jev. Dvě hodiny po výbuchu, byla v Kanadě na jedné z vojenských základen, ve vzdálenosti 2000 km od místa testů v Nevadě, zaznamenána úroveň radiace 20-krát vyšší, než je obvyklé. Jak se to mohlo stát? Ukázalo se, že se v blízkosti základny je obrovská jeskyně, která je součástí systému jeskyní a tunelů na kontinentě.

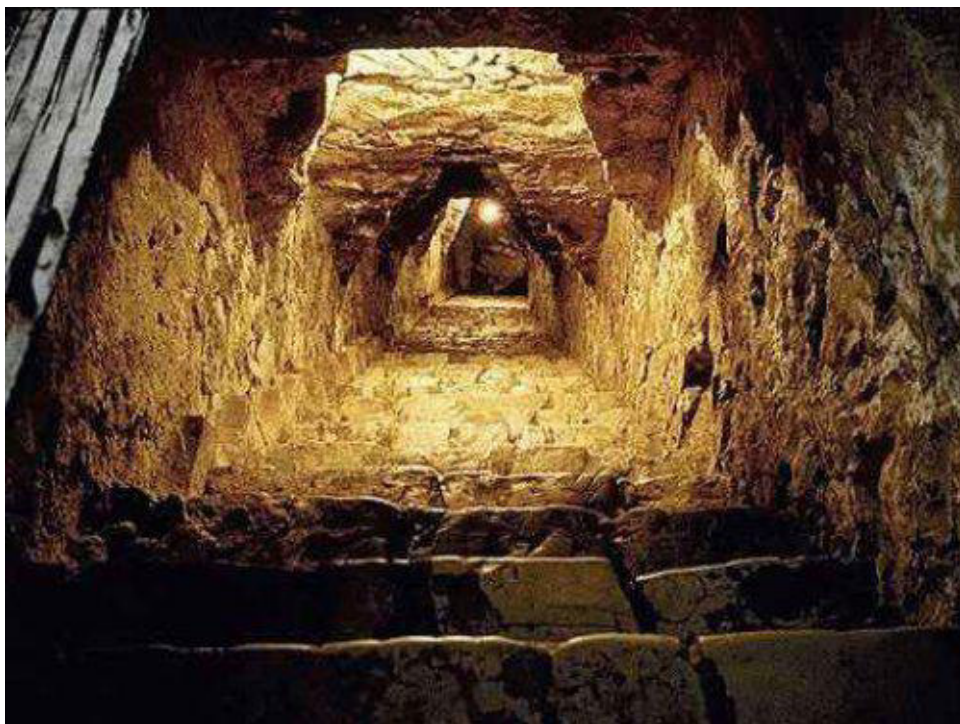
V roce 1963, při cestě takovým tunelem, narazili průzkumníci na obrovské dveře, za kterými mohli sestoupit po mramorových schodech. Možná, že to byl jeden ze vstupů do systému tunelů. Bohužel, není známo, kde přesně k tomu došlo.

Ve státě Idaho, antropolog a psycholog James McKeen z Pensylvánské university, zkoumal velkou jeskyni a postupoval širokým kamenným tunelem několik set metrů, než byl zastaven nesnesitelným zápachem síry, strašlivými pozůstatky lidských koster a výrazným hlukem z hlubin. V důsledku toho, musel svůj výzkum zastavit.

Na území Mexika, v jedné z nejvíce vyprahlých a řídky obydlených oblastí, je starobylá jeskyně „Satan de las Golondrinas,“ mající délku více než kilometr a šířku několik set metrů. Její strmé stěny jsou dokonale rovné a hladké. Na dně je opravdový labyrint různých místností, průchodů a tunelů, vycházejících v této hloubce do různých směrů. Je to další z uzlů mezikontinentálních tunelů?

Jižní Amerika

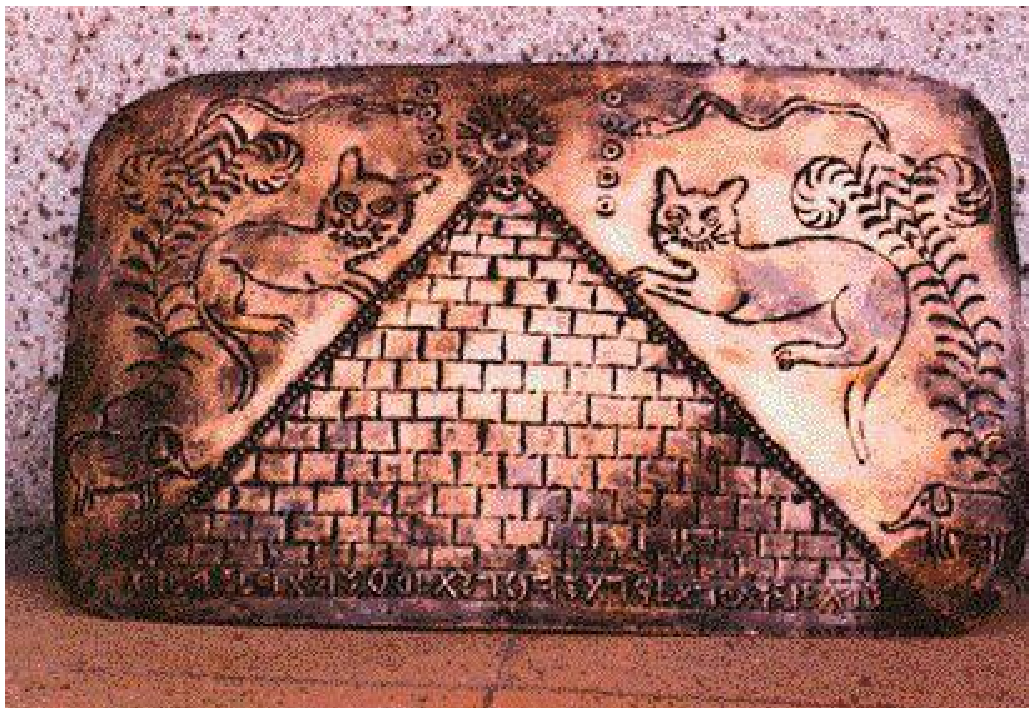
Jižní Amerika nezůstává v počtu tunelů pozadu za severem. Nedávné studie profesora Ericha von Dänikena popisuje nález mnoha kilometrů tunelů pod povrchem planiny Nazca, kterými stále teče čistá voda. V červnu 1965 našel v Ekvádoru argentinský průzkumník Juan Moritz, v provincii Morona Santiago, na území měst Galakviza - San Antonio - Yopi, neznámý systém podzemních chodeb a větracích šachet s celkovou délkou stovek kilometrů, který podrobně zmapoval. Vstup do tunelu vypadá jako elegantní otvor ve skále, velikosti vrat od stodoly.

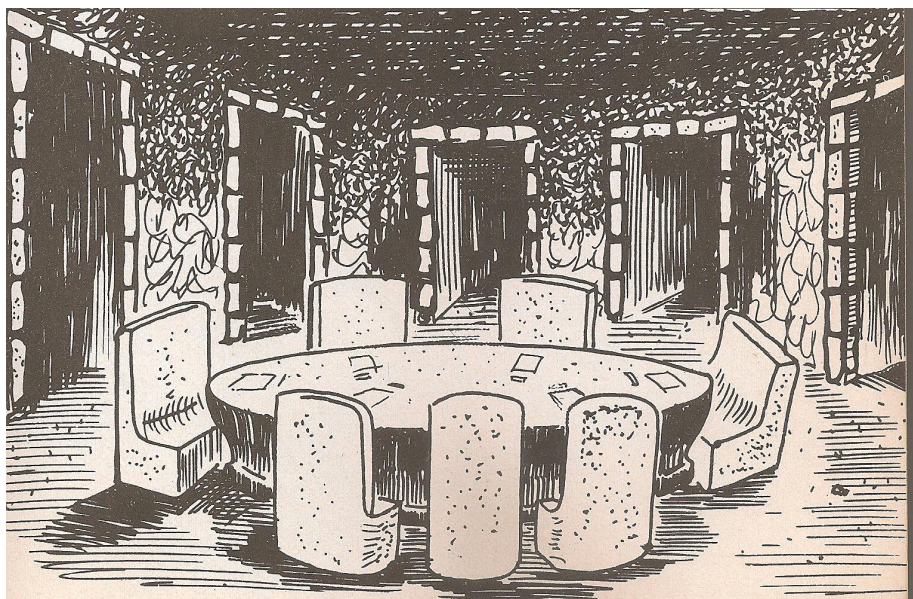
Sestup následující chodbou vede do hloubky 230 m. K dispozici jsou tunely obdélníkového průřezu, jejich šířka se mění se změnami směru chodby v úhlu 90 stupňů. Jejich stěny jsou hladké, jako by byly pokryté nátěrem nebo vyleštěné. Periodické větrací šachty jsou asi 70 cm v průměru a ústí do prostoru velikosti koncertního sálu. Bylo zjištěno, že ve středu jednoho ze sálů umístili konstrukci jako stůl se sedmi „trůny“ z neznámého materiálu, podobného plastu. Vedle „trůnů“ se našly sošky ze zlaté slitiny fosilních dinosaurů, slonů, krokodýlů, lvů, velbloudů, buvolů, medvědů, opic, vlků, jaguárů a dokonce i krabů a hlemýžďů. V jedné místnosti je jakási „knihovna“ několika tisíc tepaných plechů, rozměrů 96 x 48 cm a několik ikon. Každá deska je označena zvláštním způsobem. Juan Moritz rovněž našel kamenný „amulet“ velikosti 11 x 6 cm, znázorňující lidské postavy, stojící na zeměkouli.

Tunely a sály oplývají hromadami zlatých výrobků (kotouče, destičky, obrovské "náhrdelníky") s různými vzory a symboly. K dispozici jsou zobrazení dinosaurů, vytesané na stěnách. Na deskách jsou obrazy pyramid, sestavené z kamenných bloků. Symbol pyramid sousedí s létajícími hady na obloze (skutečně se neplazí?). Existují stovky snímků artefaktů s astronomickými pojmy a představami o cestách do vesmíru, jak je zobrazeno na některých deskách.

Není pochyb o tom, že objevy, jaké udělal Juan Moritz, do jisté míry zvedají závoj, nad dobou vykopání tunelů a úrovní znalostí té doby určením éry, kdy se to stalo (viděli dinosaury). V roce 1976 společná anglo-ekvádorská expedice zkoumala jeden z podzemních tunelů v Los Tayos, na hranicích Peru a Ekvádoru. Našli místnost, kde byl také stůl obklopený židlemi, s opěradly vysokými více než dva metry, vyrobenými z neznámého materiálu.

Další byla dlouhá místnost s úzkým průchodem uprostřed. V jejích zdech byly police plné starověkých knih, tlusté svazky, každý se 400 stranami. Listy knih byly z čistého zlata, zaplněné nesrozumitelným textem.

Samozřejmě, že tvůrci těchto objektů používali tunely pro dopravu, ale také zde byl archiv cenných informací určených na dlouhou dobu uchování. Je jasné, že tyto prostory dnes již nikdo nepoužívá.

Speleologická vědecká výprava, objevila v Peru v roce 1971 jeskyni, vstup do které byl zablokován kamennými bloky. Když byly odstraněny, vědci objevili v hloubce asi 100 m velký sál, jehož podlaha byla vydlážděna kameny se zvláštním reliéfem. Opět zde byly hladké zdi, na nichž mohli vidět podivné nápisy připomínající hieroglyfy. Z opačných stran sálu vycházely četné tunely. Některé z nich končily v moři a pod vodou pokračovaly po dně. Zdá se, že badatelé zde našli další uzlovou stanici.

Na druhé straně, v části sekundárního okruhu, který se táhne od La Poma do Kayafate (Argentina), poblíž města Cacho, byla zjištěna vysoká úroveň radioaktivity a elektrického nabití půdy, vibrace a mikrovlnné záření, které objevili vědci Biofyzikálního ústavu Omar Jose a Jorge Dilletayna v červnu 2003. Věří, že tento jev má technický původ a je důsledkem práce nějakých technických zařízení (strojů) pod zemí, v hloubce několika kilometrů. Možná je to nějaké podzemní důlní dílo, kde se v současné době pracuje.

Naprosto úžasná zpráva pochází z Chile. V listopadu 1972, na žádost vlády Salvadora Allendeho, dorazila do Chile sovětská expedice s odborníky na oblast těžby - Nikolajem Popovem a Jefimem Čubarinym, na průzkum a možnost obnovení práce ve starých dolech pro měděnou rudu, která byla potřeba pro výrobu mědi. Specialisté šli do hor do zapomenuté oblasti, která se nacházela 40 km od centra města Chichuana.

Po odstranění závalu u vchodu do dolu, Čubarin a Popov prošli několik desítek metrů chodbou a objevili otvor, za kterým klesala šachta pod úhlem 10 stupňů dolů. Měla asi půl

metru v průměru, se zvlněným povrchem. Naši odborníci se rozhodli prozkoumat průběh a po 80 metrech, se již pohybovali horizontálně a nacházel se zde velký počet bohatých měděných žil. Táhly se do vzdálenosti více jak sto metrů.

Ukázalo se, že žíly již byly vytěženy nějakou high-tech metodou, nebyl zde žádný odpad, žádné sesuvy půdy a kamení. Trochu dále viděli specialisté řadu měděných ingotů, tvarem a velikostí se podobaly pštrosím vejcům, poskládaným do hromad o 40 až 50 kusech v určité vzdálenosti od sebe, kolem 25-30 kroků. Potom viděli jakýsi mechanismus jako had - drtičku o průměru asi jednoho metru a délce 5-6 metrů. Had byl „přísát“ k měděné žíle a doslova vysával žílu mědi ze stěn tunelu. Nezjistili, jak daleko to prováděl, protože tam byly i další menší podobné mechanismy, o průměru asi 20 cm a o délce 1,5-2 m. Zdá se, že se dostávaly do míst, které byly nedosažitelné pro velké mechanismy, a také měly ochrannou funkci před nechtěnými návštěvníky.

Nyní připomeňme chemické složení pláště UFO, který obsahuje na 90% mědi. Je možné, že naši odborníci objevili náhodou měděné ložisko, objevené již staviteli UFO pro jejich potřeby - opravy a výrobu nových typů lodí UFO, které mají jednu ze základen v horách Jižní Ameriky. Nicméně, to také umožňuje pochopit, proč budovali tak velké tunely s jejich hladkými, jako vyleštěnými zdmi.

To znamená, že legendy o přítomnosti rozsáhlých podzemních tunelových systémů v Jižní Americe nejsou nepodložené, a je možné, že zlato a šperky, jaké hledali dobyvatelé po více než sto let, ukryli Inkové v podzemních tunelech v Andách, jejichž střed se nachází blízko od starobylého hlavního města Cusco a rozkládají se na mnoha stovkách kilometrů, a to nejen na území Peru, ale i Chile a Bolívie. Jejich vchody byly zazděny na rozkaz manželky posledního inckého vládce. Tak se hluboká minulost prolíná s událostmi z nedávné současnosti.

Východní Asie

Jihovýchodní Asie také netrpí nedostatkem starých tunelů. Vstupy do slavné Šambaly se nachází v četných jeskyních v Tibetu, které jsou propojeny podzemními chodbami a tunely, kde zasvěcenci ve stavu "soma" (ani mrtvý ani živý) sedí v lotosové pozici, po mnoho stovek tisíc let. Takové tunely byly používány pro zvláštní účely - zachování genofondu Země a základních hodnot civilizace. Mnohokrát bylo uvedeno zasvěcenci, kteří mají přístup ke světcům v somatickém stavu, že v tunelech jsou uloženy i neobvyklé dopravní prostředky a tunely mají absolutně hladké stěny.

V čínské provincii Hu-nan, na jižním břehu jezera Dong-ting, jihozápadně od města Wu-chan, v blízkosti jedné z kulatých pyramid, objevili čínští archeologové zasypaný průchod, který ústil do podzemního labyrintu. Jeho kamenné stěny byly velmi hladké a pečlivě opracované, podle toho vědci vyloučili jeho přírodní původ. Jeden z množství symetricky uspořádaných průchodů zavedl archeology do velké podzemní chodby, jejíž stěny a strop byly pokryty různými nákresey. Jeden z nich znázorňuje loveckou scénu, nad níž můžeme vidět nějaké bytosti (bohy?), v moderním oděvu, jak sedí v kruhové lodi, velmi podobné UFO. Lidé s oštěpy honí zvíře a letí nad nimi letí bohové mířící na cíl předměty, zřejmě jako zbraně.

Dalším obrázek zobrazuje 10 koulí, rovnoměrně rozložených navzájem od sebe, které rotují kolem středu a podobají se na Sluneční soustavu, kde třetí koule (Země) a čtvrtou (Mars) spojuje nějaká linie. To naznačuje jakési vztahy mezi Zemí a Marsem. Stáří přilehlé pyramidy vědci určili na 45.000 let. Tunely mohly být postaveny mnohem dříve a používali je pouze následující obyvatelé Země.

Snad každý zná Gízkou plošinu s pyramidami a ruinami starověkého chrámu. Málokdo ale ví, co je pod zemí. Nedávný vědecký výzkum ukázaly, že pod pyramidami je schované

obrovské množství neprozkoumaných podzemních staveb, výzkumníci naznačují, že síť tunelů o délce desítek kilometrů se rozprostírá ve směru od Rudého moře k Atlantickému oceánu. Nyní si vzpomeňme na výsledky výzkumu tunelů v Jižní Americe, vedoucích po dně Atlantského oceánu ... Možná, že se zde s nimi setkáváme.

Britský výzkumník Andrew Collins vycházel z memoárů britského konzula Henryho Salta v Egyptě z 19. století, který se zmiňuje o průzkumu podzemních prostor v roce 1817, pod vedením italského badatele Giovanni Cavigliho. Collins zrekonstruoval Saltovu cestu a dokonce našel vchod do podzemí v blízkosti Cheopsovy pyramidy. V podzemí byl tak zkažený vzduch, že nemohli pokračovat v průzkumu dále. Podle Collinse tento systém jeskyní mohl inspirovat staré Egyptany k tomu, že ho pokládali za říši mrtvých. *(Pozn. překl. – o tom píše podrobně Anton Parks ve svých knihách.)*

Na Středním východě, v Sýrii, v blízkosti města Alepo je vědcům málo známý objekt, místními obyvateli nazývaný jako závrť. Jedná se o suchý kopcovitý terén, ale když se dostanete na jeden z kopců, budete velmi překvapeni, že na místě vrcholu je obrovská dutina se svislými stěnami do hloubky 70 m, o průměru až 120 m. Jak to mohlo být vytvořeno?

Podle místních obyvatel, se jáma vytvořila téměř okamžitě, za jediný den, a to ve vzdáleném starověku. Nejprve vznikl na dně propasti otvor o průměru asi 10 m, který byl později zasypán. Je také zřejmé, že taková dutina se svislými stěnami do hloubky 70 m a o průměru až 120 m nemohla být vytvořena jen tak, z čistého nebe. Objem horniny z dutiny musí být větší než 1,6 mil. metrů krychlových, protože při těžení se objem horniny zvýší nejméně dvakrát. Nyní vzpomeňme na principy výstavby známých podzemních místností jinde – hřeben Medvedickaja, Babia hora, podzemní haly v Andách. Všude byly vybudovány uvnitř hory nebo kopce. Možná, že to byly jedny z "uzlů" podzemních tunelů.

Podél Libanonských hor, ze strany Sýrie, známe několik takových útvarů, vzniklých v důsledku zemětřesení a zvětrání skal během doby, které nemohly odolat svislému zatížení. Známe možné umístění sítě tunelů po celém světě, jsou částečně pod vodou, částečně na souši, někdy zničené, často je používají UFO pro skrytou přepravu. Je obtížné si představit, jak jinak by se mohla dostat do Bezedného jezera záchranná vesta námořníka Belovskyho od předměstí Adenu, jejíž majitelem zřejmě zemřel sežrán žraloky, kterých je zde mnoho. Pak putovala síť podzemních tunelů, naplněných vodou a pohybovala se směrem na sever.

Možná, že z tohoto místa na Arabském poloostrově, vedou tunely přes Sýrii ke Kaspickému moři, kde se spojují s tunely od Krasnodaru, Rostova a dalšími odbočkami ve Voroněžské oblasti, dále k Bezednému jezeru a poté se připojují k tunelu od Tater, jdoucímu do Povolží.

Stáří tunelů je zřejmě různé: Od více než 30 milionů let, které byly částečně zničeny v důsledku katastrof na Zemi (Krym, Sýrie a další.), až po docela mladé – mladší, než 1 milion let, které jsou někdy dokonale zachovalé a ve vhodném stavu pro použití loděmi UFO. Tyto tunely byly vytvořeny, pravděpodobně v raných stádiích osídlování Země lidmi, v souvislosti s kresbami na stěnách tunelů, zobrazujících společně Bohy a obyčejné lidi. (Jaké byly nalezeny v Andách.)

Možná to nebyli mimozemští návštěvníci, ale některá ze čtyř starověkých vyspělých civilizací, o kterých se zmiňují Inkové, které ovládaly vyspělou technologii, umožňující vytvořit takovéto inženýrské stavby, rozkládající se na ohromné vzdálenosti. Mimozemšťané by bezdůvodně nevytvářeli v případě hrozby přírodní katastrofy podzemní tunely, když by mohli bezpečně odletět se svými loděmi a z dálky pozorovat události na Zemi.

Nyní, se na základě dosud známých materiálů a starověkých zdrojů, pokusme vytvořit mapku tunelů, spojujících kontinenty.

Samozřejmě, že tento nákres je spíše orientační, protože neexistuje žádná přesná informace a dosud jsou z tohoto hlediska málo prostudovány možné tunely v Africe, Indii, Austrálii a na většině plochy Ruska a Japonska. Tento systém dává představu o rozsahu prací starověkých civilizací. Proč to budování bylo nutné?

Víme, že každých 200 milionů roků dochází na planetě Zemi k nějaké globální katastrofě se zánikem až 80% volně žijících živočichů a všech rostoucích rostlin. Poslední katastrofa nastala na konci eocénu, před pouhými 30 miliony let, v důsledku pádu velkého asteroidu. Menší poruchy života na Zemi v důsledku dopadu malých asteroidů, jsou doprovázeny zemětřesením, tsunami, sopečnými erupcemi a záplavami nastaly před 100, 41 a 21 tisíci let.

Je možné, že starověké civilizace, věděly o těchto cyklech, a chtěly zabránit důsledkům těchto katastrof, a proto vybudovaly po celém světě síť tunelů a podzemních staveb, kde by se lidé ukryli před tím, co se dělo na povrchu Země.

Podle článku Jevgenije Vorobjeva, pravda-tv.ru

http://paranormal-news.ru/news/mezhkontinentalnye_podzemnye_tonneli_ischeznuvshikh_civilizacij/2009-12-02-2209

a s použitím ruské Wikipedie

Překlad: Jan Pavlík, 24. 3. 2017

Zájemcům o problematiku lze doporučit knihu:

nebo video: <https://www.youtube.com/watch?v=BWntoORTRn8>